II

(Voorbereidende besluiten)

COMMISSIE

Voorstel voor een verordening van de Raad inzake de vrijwillige deelneming van bedrijven uit de industriële sector aan een communautair „Eco-audit"-systeem

(92/C 76/02)

COM(91) 459 def.

(Door de Commissie ingediend op 6 maart 1992)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 130 S,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat de in het Verdrag vervatte en in de milieu-actieprogramma's van de Europese Gemeenschappen van respectievelijk 1973 (1), 1977 (2), 1983 (3) en 1987 (4) nader toegelichte doelstellingen en beginselen van het milieubeleid van de Gemeenschap met name erop zijn gericht om vervuiling te voorkomen, te verminderen en in de mate van het mogelijke aan de bron te bestrijden en voorts om een gezond beheer van de door de natuurlijke hulpbronnen geleverde grondstoffen te waarborgen, op basis van het beginsel dat de vervuiler betaalt;

Overwegende dat met name in het vierde milieu-actieprogramma van de Europese Gemeenschappen de nadruk wordt gelegd op de mogelijkheid een beleid te ontwikkelen dat op een meer geïntegreerde bestrijding van de vervuiling is gericht;

Overwegende dat de Raad in zijn resolutie van 19 oktober 1987 (5) inzake het vierde milieu-actieprogramma heeft verklaard dat het van belang is om overeenkomstig de respectieve verantwoordelijkheden van de Gemeenschap en van de Lid-Staten het communautaire optreden op bepaalde prioritaire terreinen te concentreren, waaronder in het bijzonder betere toegang tot de informatie over het milieu; dat het Europese Parlement in zijn advies over dat actieprogramma (6) de nadruk erop heeft gelegd dat het voor een ieder openstaan van deze informatie door een specifieke communautaire actie mogelijk dient te worden gemaakt;

Overwegende dat de Raad op 7 juni 1990 Richtlijn 90/313/EEG inzake de vrije toegang tot milieu-informatie (7) heeft vastgesteld;

Overwegende dat bedrijven, en met name die welke zich op het gebied van industriële activiteiten bewegen, met steeds talrijker, belangrijker en complexer wordende taken en verantwoordelijkheden op het gebied van de evaluatie, controle, preventie of op dat van de afzwakking van de weerslag van de bedrijfsactiviteiten voor het milieu worden geconfronteerd;

Overwegende dat deze taken en verantwoordelijkheden van de bedrijven het inrichten van een doeltreffend instrumentarium voor de bescherming van het milieu vergen;

Overwegende dat de toepassing van het milieubeschermingsinstrumentarium door de bedrijven niet los mag worden gezien van de noodzaak zorg te dragen voor een geëigende deelneming van de werknemers aan het opzetten en toepassen van dergelijke systemen noch van de noodzaak zorg te dragen voor verbeteringen in de veiligheids- en gezondheidsbescherming van de werknemers;

(1) PB nr. C 112 van 20. 12. 1973, blz. 1.
(2) PB nr. C 139 van 13. 6. 1977, blz. 1.
(3) PB nr. C 46 van 17. 2. 1983, blz. 1.
(4) PB nr. C 70 van 18. 3. 1987, blz. 3.
(5) PB nr. C 328 van 7. 12. 1987, blz. 1.
(6) PB nr. C 156 van 15. 6. 1987, blz. 138.
(7) PB nr. L 158 van 23. 6. 1990, blz. 56.

Overwegende dat de toepassing van „milieu-audit"-technieken binnen het kader van een milieubeschermingsinstrumentarium voor de systematische, regelmatige en objectieve evaluatie van het milieubewust handelen bijzonder belangrijk is en de verbetering van de resultaten op milieubeschermingsgebied vergemakkelijkt;

Overwegende dat de invoering van een milieubeschermingsinstrumentarium en de toepassing van „milieu-auditing" in dat verband in de industriële sector verder gevorderd zijn;

Overwegende dat er bij het publiek een groeiende belangstelling bestaat naar informatie over de resultaten van het milieubewust handelen bij de bedrijven;

Overwegende dat een binnen een passend kader uitgevoerde „milieu-audit" zowel een doeltreffend instrument kan zijn om de resultaten van het milieubewust handelen bij de bedrijven te verbeteren als een hechte grondslag kan vormen voor een beleid op het gebied van de informatieverstrekking aan en samenwerking met het publiek;

Overwegende dat invoering van een flexibel communautair systeem voor de evaluatie en de verbetering van de bij bepaalde activiteiten behaalde resultaten van milieubewust handelen tevens verdere ontwikkelingen op gebieden als de normalisatie en de certificatie van interne milieubeheerssystemen zou kunnen stimuleren;

Overwegende dat het daarom noodzakelijk en aangewezen is invoering van „audit"-programma's omvattende milieubeschermingsinstrumentaria door de bedrijven aan te moedigen en de verstrekking van systematische en deugdelijke informatie aan het publiek over het door de bedrijven gevoerde milieubeleid, over de milieuprogramma's en het milieubeheer van de bedrijven alsmede over de door deze behaalde resultaten van milieubewust handelen en voorts met name over het verband tussen gezondheid en milieu te bevorderen;

Overwegende dat dit het best kan worden bereikt langs de weg van een communautair systeem waaraan door bedrijven op vrijwillige basis kan worden deelgenomen;

Overwegende dat de doelstellingen van dat systeem erin zouden moeten bestaan om aan de hand van een voorafgaande, grondige en uitputtende analyse van de milieuproblematiek invoering van goed werkende milieubeschermingsinstrumentaria te bevorderen, de basisvoorschriften van binnen het bestek van deze beschermingsinstrumentaria uitgevoerde „milieu-auditing" vast te stellen en het publiek met name op de grondslag van de „audit"-resultaten, omtrent de resultaten van het milieubewust handelen bij het bedrijfsleven in te lichten;

Overwegende dat in een onafhankelijke validering, door erkende milieuverificateurs, van de voor het publiek bestemde milieuverklaringen dient te worden voorzien, om de betrouwbaarheid en het representatieve karakter van deze inlichtingen te waarborgen;

Overwegende dat het noodzakelijk is om de voorwaarden en procedures voor de erkenning van milieuverificateurs en procedures waarmee distorsies van de valideringswerkzaamheden in het kader van deze verordening worden belet, vast te stellen;

Overwegende dat deze verordening in het licht van de in de eerste jaren van de uitvoering ervan opgedane ervaringen voor een herbeoordeling in aanmerking dient te komen, met name wat haar toepassingsgebied betreft; dat bijgevolg in een efficiënte herzieningsprocedure dient te worden voorzien,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Het „Eco-audit"-systeem en de doelstellingen ervan

1. Er wordt een communautair systeem ingericht, hierna „Eco-audit"-systeem genoemd, voor de evaluatie en de verbetering van de resultaten van milieubewust handelen bij industriële activiteiten en voor de verstrekking van de geëigende inlichtingen daarover aan het publiek, aan welk systeem de industriële bedrijven op vrijwillige basis kunnen deelnemen.

2. De doelstelling van het „Eco-audit"-systeem bestaat eruit de verbetering van de resultaten van milieubewust handelen bij de industriële activiteiten te bevorderen door:

a) inrichting en toepassing van milieubeschermingsinstrumentaria door de bedrijven;

b) systematische, objectieve en periodieke evaluatie van de met die instrumentaria verwezenlijkte resultaten op het gebied van milieubewust handelen;

c) verstrekking van inlichtingen aan het publiek over de met milieubewust handelen behaalde resultaten.

Artikel 2

Definities

In de zin van deze verordening wordt verstaan onder:

a) „milieu-analyse", een voorafgaand grondig en uitputtend onderzoek naar de milieuproblemen en -effecten en naar de met milieubewust handelen behaalde resultaten, die verband houden met de op een bedrijfslocatie plaatsvindende activiteiten, met name de in bijlage I genoemde aspecten daaronder begrepen;

b) „milieubeschermingsinstrumentarium", een gecoördineerd geheel van maatregelen van uiteenlopende aard ter bescherming van het milieu;

c) „milieubeleid", de omschrijving van de algemene doelstellingen en beginselen die het handelen van een bedrijf ten opzichte van het milieu schragen;

d) „milieubeheer", de aspecten van de algemene beheersfunctie waardoor het milieubeleid wordt bepaald en uitgevoerd;

e) „milieubeheerssysteem", de organisatiestructuur, de verantwoordelijkheden, praktijken, procedures, processen en hulpbronnen die ter verwezenlijking van het milieubeheer nodig zijn;

f) „milieudoelstellingen", de door een bedrijf voor zich zelf vastgestelde gedetailleerde doelstellingen ten aanzien van de met milieubewust handelen te behalen resultaten;

g) „milieuprogramma", een beschrijving van de specifieke doelstellingen en het werkprogramma van een bedrijf betreffende de verbetering van de milieubescherming op een bepaalde locatie, met inbegrip van een beschrijving van de maatregelen die zijn genomen om de voor de uitvoering van die maatregelen vastgestelde doelstellingen en de streefdata te bereiken;

h) „milieu-audit", een beheersinstrument dat een systematische, gedocumenteerde, periodieke en objectieve evaluatie omvat van de wijze van functioneren van de organisatie, van het beheerssysteem en van de uitrusting die voor de milieubescherming bestemd zijn, ten einde:

i) de management-controle op de praktijken op milieugebied te vergemakkelijken;

ii) erop toe te zien dat het bedrijfsbeleid wordt nageleefd, waaronder begrepen naleving van de wettelijke en administratiefrechtelijke bepalingen.

Een „milieu-audit" omvat vaststelling van de feitelijke gegevens die nodig zijn om de resultaten van het milieubewust handelen te beoordelen;

i) „milieuverklaring", de verklaring die door het bedrijf overeenkomstig de bepalingen van deze verordening, en met name overeenkomstig artikel 5, wordt opgesteld;

j) „industriële activiteit", elke activiteit die in de secties C en D van de statistische nomenclatuur van de economische activiteiten in de Europese Gemeenschap (NACE, Rev. 1), als vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 3037/90 van de Raad [1], is vermeld, waaraan de elektriciteits-, gas-, stoom- en warmwaterproduktie en de recycling, behandeling, destructie of verwijdering van afval, in vaste of vloeibare vorm, dienen te worden toegevoegd;

k) „bedrijf", elke organisatie die een rechtstreekse operationele controle op de activiteiten op een bepaalde locatie uitoefent;

l) „locatie", elk terrein waarop industriële activiteiten onder controle van een bedrijf op een gegeven plaats worden uitgevoerd, met inbegrip van de daarmee gepaard gaande of daarbij behorende opslag van grondstoffen, van bij-, tussen- en eindprodukten en van afval en met inbegrip van de al dan niet vaste infrastructuur en uitrusting die met deze activiteiten zijn gemoeid;

m) „erkende milieuverificateur", elke persoon of organisatie die een erkenning heeft verkregen overeenkomstig de in artikel 7 bedoelde voorwaarden en procedures;

n) „bevoegde lichamen", de voor de vervulling van de bij deze verordening omschreven taken door de Lid-Staten overeenkomstig artikel 10 aangewezen lichamen.

Artikel 3

Deelneming aan het „Eco-audit"-systeem; verplichtingen van de deelnemende bedrijven; procedure voor de deelneming

1. De één van de industriële activiteiten uitoefenende bedrijven mogen voor elke locatie waar dergelijke activiteiten plaatsvinden, aan het „Eco-audit"-systeem deelnemen, mits zij zich ertoe verbinden om op elke betrokken locatie de bij deze verordening vastgestelde voorschriften, voorwaarden en procedures na te leven, en met name om:

— in het licht van de uitkomsten van een eerste milieuanalyse volgens de criteria van bijlage I en zorgdragend voor een passende deelneming door de werknemers en de werknemersvertegenwoordigers een systeem voor de bescherming van het milieu te ontwikkelen en uit te voeren dat op alle op de locatie plaatsvindende activiteiten van toepassing is;

— volgens de criteria van bijlage I op de betrokken locaties milieu-audits uit te voeren of te doen uitvoeren;

— op het hoogste niveau van de bedrijfsleiding alle uitkomsten van de audit in overweging te nemen en aan de hand daarvan en binnen het bestek van het milieuprogramma van het bedrijf doelstellingen en maatregelen vast te stellen die op een continue verbetering van de resultaten van het milieubewust handelen zijn gericht;

— een voor elke locatie waar een audit is uitgevoerd, volgens dezelfde frequentie als de milieu-audit, specifieke milieuverklaring op te stellen;

— de milieuverklaring ten aanzien van de betrouwbaarheid van de daarin vervatte gegevens en de grondigheid waarmee alle belangrijke milieuproblematiek die met de locatie verband houdt, daarin is behandeld, door erkende milieuverificateurs te doen valideren;

— de door erkende milieuverificateurs gevalideerde milieuverklaringen aan het bevoegde lichaam voor te leggen en deze ter beschikking van het publiek te houden.

2. Bedrijven die besluiten voor een bepaalde locatie aan het „Eco-audit"-systeem deel te nemen, moeten, nadat zij een milieu-analyse van de locatie hebben verricht, over een milieubeschermingsinstrumentarium beschikken, een milieuverklaring hebben opgesteld en aan het in artikel 10 bedoelde bevoegde lichaam een eerste, door een erkende milieuverificateur gevalideerde milieuverklaring, met inbegrip van de in bijlage IV bedoelde gegevens, voorleggen.

[1] PB nr. L 293 van 24. 10. 1990, blz. 1.

3. De in dit artikel omschreven verplichtingen gelden onverminderd de acties waartoe door de Lid-Staten overeenkomstig artikel 12, lid 1, onder a), wordt besloten.

Artikel 4

Normalisatie van milieubeheerssystemen

De Commissie nodigt de Europese nomalisatie-instituten uit om op de criteria in bijlage I gebaseerde normen voor milieubeheerssystemen uit te werken en vast te stellen, daarbij rekening houdend met de doelstellingen, beginselen en voorschriften van deze verordening.

Artikel 5

Milieuverklaring

1. Voor elke door het „Eco-audit"-systeem bestreken locatie wordt onder toezicht van de bedrijfsleiding ter gelegenheid en op de grondslag van, met name, elke milieu-audit of, voor de eerste verklaring, van de milieuanalyse, een milieuverklaring opgesteld. Deze verklaring wordt speciaal ter informatie van het publiek in beknopte en niet technische bewoordingen gesteld.

2. De milieuverklaring behelst met name:

— een beschrijving van de bedrijfsactiviteiten op de betrokken locatie;

— een grondige uiteenzetting van de belangrijke, met de betrokken activiteiten verband houdende milieuproblematiek;

— een samenvatting van cijfermatige gegevens betreffende de vervuilende emissies, de afvalproduktie, het grondstoffen-, energie- en waterverbruik en, in voorkomend geval, betreffende andere belangrijke milieuaspecten;

— een uiteenzetting van het beleid, het programma en de specifieke milieudoelstellingen van het bedrijf in verband met de betrokken locatie;

— een evaluatie van de op de betrokken locatie met het milieubeschermingsinstrumentarium ten aanzien van het milieu behaalde resultaten;

— de datum waarop de volgende milieuverklaring moet worden voorgelegd.

De validering van de verklaring geschiedt overeenkomstig de in bijlage II bedoelde voorwaarden.

Artikel 6

Organisatie van de audit- en valideringsactiviteiten

1. De milieu-audit voor een locatie kan door de bedrijfsauditors worden uitgevoerd, voor zover het betrokken bedrijf over een passend eigen systeem beschikt, bij voorbeeld in het kader van EN-norm 29000, of door externe auditors die door een door de Lid-Staat erkend lichaam daartoe bevoegd zijn verklaard. In ieder geval geschiedt de audit overeenkomstig de criteria in bijlage I en in het bijzonder met inachtneming van de ISO-norm 10011 betreffende de kwalificatie van de auditors (deel 2) en de audit-procedures (deel 1).

2. De validering van de milieuverklaringen wordt afgegeven door erkende milieuverificateurs, overeenkomstig de criteria in bijlage II. De erkende verificateurs mogen zonder toestemming van de bedrijfsleiding geen in het raam van hun valideringswerkzaamheden verkregen informatie of gegevens bekendmaken.

3. De Commissie verzoekt de European Organization for Testing and Certification (EOTC) (Europese Organisatie voor proeven en certificatie) om op de criteria in bijlage II berustende voorwaarden en procedures vast te stellen, ten einde de overeenstemming met de normen als bedoeld in artikel 4 te kunnen laten certificeren en om voor de coördinatie van de door de Lid-Staten overeenkomstig artikel 7, lid 1, aangewezen lichamen zorg te dragen.

Artikel 7

Erkenning van de milieuverificateurs

1. De Lid-Staten zien erop toe dat binnen twaalf maanden na de inwerkingtreding van deze verordening er volledig functionerende erkenningssystemen bestaan, welke systemen voor de omschrijving en de uitvoering van de passende voorwaarden en procedures voor de erkenning van milieuverificateurs en voorts voor het toezicht op de werkzaamheden van deze verificateurs kunnen instaan. Daartoe kunnen de Lid-Staten of wel beroep doen op de bestaande certificatie-instellingen of wel andere daartoe geëigende lichamen aanwijzen, respectievelijk oprichten.

Bij de vaststelling van deze voorwaarden en procedures wordt door de erkenningssystemen van de Lid-Staten rekening gehouden met de in bijlage II vermelde criteria. De Lid-Staten stellen de Commissie vooraf in kennis van de maatregelen die zij voornemens zijn op dit gebied te nemen. Deze maatregelen dienen door de Commissie te worden goedgekeurd alvorens zij door een erkenningssysteem kunnen worden aangenomen.

De Lid-Staten stellen de nodige bepalingen en procedures vast om de erkenningssystemen te kunnen laten functioneren.

De Lid-Staten stellen de Commissie onverwijld van de krachtens dit lid genomen maatregelen in kennis.

2. De bevoegde lichamen, de betrokken beroeps- en bedrijfstakverenigingen, de niet-gouvernementele milieu- en consumentenorganisaties en de vakbonden hebben het recht deel te nemen aan het opzetten van en aan het leiding geven aan de in lid 1 genoemde erkenningssystemen, overeenkomstig de door de Lid-Staten vastgestelde voorschriften en procedures. Van deze voorschriften en procedures wordt de Commissie onverwijld in kennis gesteld.

3. De erkenningssystemen werken samen, in het bijzonder om het toezicht op de werkzaamheden van de erkende milieuverificateurs te waarborgen. De Commissie neemt passende initiatieven om deze samenwerking te vergemakkelijken.

4. In een Lid-Staat erkende verificateurs kunnen in elke andere Lid-Staat valideringswerkzaamheden verrichten.

Artikel 8

Lijst van erkende milieuverificateurs

De erkenningssystemen stellen een lijst op van de in de respectieve Lid-Staten erkende milieuverificateurs en dragen zorg voor de bijwerking en de herziening ervan. Deze lijst wordt aan de Commissie medegedeeld.

De Commissie maakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* een algemene lijst voor de Gemeenschap bekend.

Artikel 9

Lijst van de aan het „Eco-audit"-systeem deelnemende locaties

1. De door de Lid-Staten daartoe aangewezen lichamen stellen een lijst op van de aan het „Eco-audit"-systeem deelnemende locaties en dragen zorg voor de bijwerking en herziening ervan.

Wanneer een bedrijf nalaat de gevalideerde milieuverklaringen met betrekking tot een locatie binnen de aangekondigde termijn bij de bevoegde lichamen in te dienen, wordt deze locatie van de lijst geschrapt.

2. Ieder jaar leggen de bevoegde lichamen de lijsten en de bijwerkingen ervan aan de Commissie voor.

De lijst van alle in de Gemeenschap aan het „Eco-audit"-systeem deelnemende locaties wordt door de Commissie jaarlijks in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekendgemaakt.

Artikel 10

Bevoegde lichamen

De Lid-Staten wijzen uiterlijk twaalf maanden na de datum van inwerkingtreding van deze verordening de bevoegde lichamen aan en stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Artikel 11

„Eco-audit"-logo

1. Het in bijlage III weergegeven logo mag met betrekking tot de aan het „Eco-audit"-systeem deelnemende locaties worden gebruikt.

De vermelding van de deelnemende locaties dient steeds van het logo vergezeld te zijn.

Het logo mag worden gebruikt:

— op de bedrijfsmilieuverklaringen;

— in brochures, verslagen en informatiedocumenten van het bedrijf;

— in het briefhoofd van het bedrijf;

— in de reclame van het bedrijf, mits daarin niet naar specifieke produkten of diensten wordt verwezen.

Het logo mag niet in reclame voor produkten noch op de produkten noch op de verpakking van de produkten worden gebruikt.

Het logo dient steeds vergezeld te gaan van, al naar gelang van het geval, een van de in bijlage III bedoelde vermeldingen.

2. Voor locaties waar niet aan de communautaire en nationale milieuvoorschriften wordt voldaan, is het gebruik van het logo verboden.

De Lid-Staten treffen de nodige maatregelen om de bevoegde lichamen te machtigen op het logogebruik toezicht uit te oefenen en stellen de Commissie onverwijld van die maatregelen in kennis.

Artikel 12

Bevordering van het „Eco-audit"-systeem

1. De Lid-Staten kunnen acties ondernemen ter bevordering van het „Eco-audit"-systeem, voor zover die acties met het Gemeenschapsrecht in overeenstemming zijn, in het bijzonder:

a) wat het midden- en kleinbedrijf (MKB) betreft, door acties te ondernemen of te bevorderen en, eventueel, bijstandsstructuren te creëren of te bevorderen, die erop zijn gericht aan deze bedrijven de nodige deskundigheid en steun ter beschikking te stellen om aan de bij deze verordening omschreven voorschriften, voorwaarden en procedures te kunnen voldoen, en met name de totstandbrenging van de milieubeschermingsinstrumentaria, de audit, de voorbereiding van de verklaringen en de validering ervan;

b) door de praktische controle- en inspectieregelingen onder bepaalde voorwaarden te vereenvoudigen en/of te verlichten, met name voor het MKB;

c) door aan het „Eco-audit"-systeem bekendheid te geven en het publiek daarover te informeren.

De Lid-Staten stellen de Commissie onverwijld van de overeenkomstig dit artikel genomen maatregelen in kennis.

2. De Commissie dient, na raadpleging van de sociale partners, bij de Raad voorstellen in die zijn gericht op de versterking van de deelneming door het MKB aan het „Eco-audit"-systeem, met name door informatie, opleiding en technische bijstand.

Artikel 13

Herziening

Vier jaar na de inwerkingtreding van deze verordening beoordeelt de Commissie het „Eco-audit"-systeem in het licht van de met de uitvoering ervan opgedane ervaring opnieuw en stelt, in voorkomend geval, aan de Raad de geëigende wijzigingen voor, met name wat het toepassingsgebied en de aard van het systeem betreft.

In het raam van deze herziening stelt de Raad op de grondslag van artikel 130 S, tweede alinea, van het Verdrag met gekwalificeerde meerderheid van stemmen de voorgestelde wijzigingen vast.

Artikel 14

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1993.

Zij is van toepassing met ingang van 1 juli 1994.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

BIJLAGE I

Punten, criteria en voorschriften in verband met de milieubeschermingsinstrumentaria en de milieu-audit

A. De milieubeschermingsinstrumentaria worden opgezet rekening houdend met de normen van de reeks EN 29000 en, zodra deze zijn vastgesteld, met de specifieke, in het raam van artikel 4 te formuleren normen.

Deze instrumenten omvatten met name de volgende elementen, die schriftelijk formeel worden vastgelegd: een milieubeleid, milieudoelstellingen, een milieuprogramma en een milieubeheerssysteem, met inbegrip van, onder meer, een audit-programma.

In de desbetreffende documenten wordt duidelijk gemaakt hoe het milieubeleid en het milieubeheerssysteem zich tot het beleid en de systemen van het bedrijf in hun geheel verhouden, terwijl deze tevens het door het bedrijf gevoerde milieubeleid dienen weer te geven.

Het milieubeschermingsinstrumentarium omvat technische en organisatorische maatregelen en procedures die ertoe dienen de inlichtingen en de gegevens te verschaffen die noodzakelijk zijn om, het milieubeleid, de milieudoelstellingen en de milieuprogramma's van het bedrijf in aanmerking genomen, de resultaten van het milieubewust handelen bij de op de locatie verrichte werkzaamheden te evalueren.

B. In aanmerking te nemen punten

Bij interne milieubeschermingsinstrumentaria en bij de milieu-audit dienen de volgende punten in aanmerking te worden genomen:

— evaluatie, controle en preventie van de weerslag van de betrokken activiteit op de verschillende milieucompartimenten;

— energiebeheer, -besparing, en -keuze;

— beheer, besparing, keuze en vervoer van grondstoffen; waterbeheer en -besparing;

— beperking, recycling en hergebruik, vervoer en verwijdering van afval;

— selectie van produktieprocédés;

— produktenbeheer (ontwerp, verpakking, vervoer, gebruik en verwijdering);

— preventie en terugdringing van ongevallen;

— voorlichting, opleiding en participatie van het personeel op het gebied van de milieuproblematiek;

— voorlichting naar buiten toe en participatie van het publiek, alsmede afhandeling van klachten van het publiek.

C. De resultaten van het milieubewust handelen worden geëvalueerd aan de hand van de op dit gebied toepasselijke communautaire en nationale normen, waarbij rekening wordt gehouden met de beste beschikbare technologie voor de terugdringing van de vervuiling, zoals die in het raam van de communautaire wetgeving wordt omschreven.

Wat het milieubeheer betreft, gelden in naam van het „Eco-audit"-systeem de volgende regels van „goede beheerspraktijk", al naar gelang van het geval, als referentiekader voor de interne milieubeschermingsinstrumentaria en de milieu-audit:

1. De bedrijfsleiding stippelt op het hoogste niveau het milieubeleid, de milieudoelstellingen en de milieuprogramma's van het bedrijf uit en beoordeelt deze regelmatig opnieuw. Het beleid, de doelstellingen en de programma's worden schriftelijk vastgelegd.

2. De bedrijfsleiding bevordert in samenwerking met de personeelsvertegenwoordiging bij werknemers op elk niveau het besef van verantwoordelijkheid voor het milieu.

3. De bedrijfsleiding beoordeelt van tevoren de milieu-effecten van elke nieuwe activiteit, van elk nieuw produkt en van elk nieuw procédé.

4. De bedrijfsleiding evalueert en controleert de gevolgen van lopende activiteiten voor het plaatselijke milieu en onderzoekt elke belangrijke weerslag van die activiteiten op het milieu in het algemeen.

5. De bedrijfsleiding zorgt ervoor dat de milieu-effecten van alle activiteiten tot een minimum worden beperkt.

6. De bedrijfsleiding zorgt ervoor dat de nodige regelingen worden ingevoerd om de produktie van afval tot een minimum te beperken en verstandig met hulpbronnen om te gaan en zorgt ervoor dat deze regelingen worden nageleefd.

7. De bedrijfsleiding neemt de nodige maatregelen om zich bij toeval voordoende lozingen van materialen of energieverliezen te voorkomen.

8. Het bedrijf voert verificatieprocedures in om de overeenstemming met het milieubeleid na te gaan en doet deze naleven en, indien in het kader van deze procedures metingen en proeven dienen te worden uitgevoerd, registreert het bedrijf de uitkomsten daarvan en werkt het de geregistreerde gegevens bij.

9. Het bedrijf voert, voor het geval dat wordt vastgesteld dat van zijn milieubeleid of -doelstellingen wordt afgeweken, procedures en maatregelen in en werkt deze bij.

10. De bedrijfsleiding voert in samenwerking met de overheidsinstanties noodprocedures in om de effecten van eventuele ongevallen tot een minimum te beperken en werkt deze bij.

11. De bedrijfsleiding verschaft het publiek de nodige informatie om de potentiële milieu-effecten van de activiteiten van het bedrijf te begrijpen en bereidt zich voor om positief te reageren op uitingen van bezorgdheid bij het publiek.

12. De bedrijfsleiding geeft de cliëntèle de nodige adviezen over het veilig hanteren, gebruiken en verwijderen van de door het bedrijf vervaardigde produkten.

13. De bedrijfsleiding ziet erop toe dat onderaannemers die voor het bedrijf werkzaam zijn, aan haar eigen normen gelijkwaardige milieunormen hanteren.

D. De hierboven onder B en C genoemde vraagstukken en regelingen worden in aanmerking genomen in de mate waarin zij van de bedrijfsleiding van de betrokken locatie afhangen.

E. Milieu-audit

De audit-methode en de audit-procedure worden vastgesteld aan de hand van de toepasselijke richtsnoeren die in de internationale norm ISO 10011 zijn neergelegd en binnen het raam van de beginselen en specifieke bepalingen van deze verordening.

In het bijzonder geldt dit voor het volgende.

Doelstellingen

In de milieu-audit-programma's van het bedrijf dienen schriftelijk de specifieke doelstellingen van de audit voor de betrokken locatie te worden omschreven.

Deze doelstellingen omvatten in het bijzonder de beoordeling van de aanwezige beheerssystemen en het nagaan of de communautaire, nationale en lokale voorschriften worden nageleefd en of een en ander in overeenstemming met het bedrijfsbeleid geschiedt.

Draagwijdte

De algemene draagwijdte van de audit wordt duidelijk omschreven, waarbij uitdrukkelijk aan de volgende aspecten aandacht wordt geschonken:

— Behandelde punten.

— De op de locatie verrichte werkzaamheden.

— De normen voor het milieubewust handelen.

— Het door de audit bestreken tijdvak.

Organisatie en middelen

Milieu-audits worden verricht door auditors met voldoende kennis van de door de audit bestreken sectoren en gebieden, die over de nodige opleiding en deskundigheid als auditor beschikken om de aangegeven doelstellingen te kunnen bereiken. De aan de audit bestede tijd en middelen dienen in verhouding te staan tot de voor die audit voorziene draagwijdte en doelstellingen.

De bedrijfsleiding ondersteunt de audit-werkzaamheden.

De auditors mogen geen banden hebben met de door hen gecontroleerde activiteiten.

Planning en voorbereiding van de audit van een locatie

De planning en de voorbereiding van elke audit hebben met name tot doel ervoor te zorgen dat:

— de nodige middelen beschikbaar worden gesteld;

— alle betrokkenen bij de audit-operatie (waaronder begrepen de auditors zelf, het voor het beheer op de locatie verantwoordelijke personeel, de personeelsvertegenwoordigers en de verantwoordelijken op strategische arbeidsplaatsen) hun rol en verantwoordelijkheden begrijpen.

De voorbereiding omvat mede het vertrouwd maken met de activiteiten en het milieubeschermingsinstrumentarium op de locatie en de herbeoordeling van de vaststellingen en conclusies van eerder uitgevoerde audits.

Audit-werkzaamheden op de locatie

Tot de audit-werkzaamheden ter plaatse behoren gesprekken met het personeel op de locatie, onderzoek naar de exploitatieomstandigheden en het materieel, onderzoek van de registers, schriftelijk vastgelegde procedures en andere relevante stukken, met als doel, de evaluatie van de resultaten van het milieubewust handelen op de locatie door na te gaan of de locatie aan de toepasselijke normen beantwoordt en of de aanwezige systemen voor het milieubeheer doeltreffend en geëigend zijn.

De audit-procedure omvat met name de volgende stappen:

— begrip van de beheerssystemen;

— evaluatie van de sterke en de zwakke punten van de beheerssystemen;

— vergaring van belangrijke gegevens;

— evaluatie van de audit-resultaten;

— voorbereiding van de conclusies van de audit;

— verslag over de resultaten en conclusies van de audit.

Verslag over de resultaten en conclusies van de audit

De auditors stellen een schriftelijk audit-verslag op in, respectievelijk met, de daartoe geëigende vorm en inhoud, ten einde de volledige en formele overlegging van de vaststellingen en conclusies van de audit te waarborgen.

De vaststellingen en conclusies van de audit worden officieel aan de algemene directie van de onderneming meegedeeld.

De gronddoelstelling van een schriftelijk audit-verslag is:

— een beschrijving te geven van het door de audit bestreken terrein;

— de bedrijfsleiding feitelijke informatie te verschaffen over de resultaten van het milieubewust handelen op de locatie en over de conclusies van het team ten aanzien van die resultaten, en

— de behoefte aan corrigerende maatregelen aan te tonen en de aanzet daartoe te geven.

Follow-up van de audit

De audit-operatie wordt afgerond met de opstelling en uitvoering van een passend plan voor corrigerende maatregelen.

De passende mechanismen dienen voorhanden te zijn en te kunnen functioneren om te waarborgen dat aan de uitkomsten van de audit het nodige gevolg wordt gegeven.

Criteria voor de vaststelling van de adequate audit-frequentie

Audits dienen periodiek, met tussenpozen van één à drie jaar, te worden uitgevoerd. Deze periodiciteit wordt door de algemene directie van de onderneming vastgesteld, waarbij rekening wordt gehouden met alle potentiële milieu-effecten van de werkzaamheden op de locatie, met name aan de hand van de volgende elementen:

— belang en urgentie van de geconstateerde problemen;

— omvang en complexiteit van de werkzaamheden;

— volume van de emissies;

— voorgeschiedenis van de milieuproblemen.

De frequentie van de audits in het kader van de „Eco-audit" is doorgaans:

— één jaar voor activiteiten met belangrijke milieu-effecten;

— twee jaar voor activiteiten met gemiddelde milieu-effecten;

— drie jaar voor activiteiten met beperkte milieu-effecten.

BIJLAGE II

Criteria en voorschriften voor de erkenning van milieuverificateurs en hun taken

A. Erkenning van milieuverificateurs

Bij de opstelling en toepassing van procedures en voorwaarden voor de erkenning van milieuverificateurs wordt uitgegaan van de Europese norm EN 45012.

B. De taak van de erkende verificateurs

De validering wordt uitgevoerd door erkende milieuverificateurs overeenkomstig de gedragscodes die door de Commissie voor dat beroep worden opgesteld en bijgewerkt.

De taak van de verificateur bestaat eruit te certificeren dat:

— aan alle voorschriften van deze verordening, en met name aan de voorschriften inzake milieu-analyse, -audit en -verklaringen, is voldaan;

— de milieu-analyse- of -audit-methoden en elke andere methode en procedure waarop de in de verklaring vermelde informatie en gegevens berusten, in technisch opzicht geldig zijn;

— de in de verklaring vermelde informatie en gegevens betrouwbaar zijn en dat alle belangrijke milieuaspecten van de werkzaamheden op de locatie voldoende in aanmerking zijn genomen.

De verificateur verricht de nodige onderzoekingen om de hierboven beschreven taak op een gedegen en professionele wijze te vervullen; hij maakt daarbij gebruik van de passende methoden en vermijdt daarbij onnodige herhaling van de activiteiten en methoden van het bedrijf.

De verificateur werkt op basis van een schriftelijke overeenkomst met het bedrijf, waarin de draagwijdte van de werkzaamheden wordt omschreven, de verificateur de mogelijkheid wordt geboden om op onafhankelijke en professionele wijze tewerk te gaan en het bedrijf zich ertoe verplicht de nodige medewerking te verlenen.

De verificatie omvat documentenonderzoek, een bezoek aan de locatie, waar met name gesprekken met het personeel worden gevoerd, de voorbereiding van een verslag voor de bedrijfsleiding en het verschaffen van opheldering over de in dit verslag opgeworpen vragen.

Onder de vóór het bezoek aan de locatie te onderzoeken documenten vallen de essentiële stukken over de locatie en de daar verrichte werkzaamheden, een beschrijving van het op de locatie toepgepaste milieubeheerssysteem, een specificatie van de uitgevoerde milieu-analyse of -audit, het verslag van die analyse of audit en de ontwerp-milieuverklaring.

Het bedrijf verschaft de verificateur de nodige gegevens over eerdere analyses en audits en nadere gegevens over alle overtredingen en alle rechtszaken in verband met milieu-aangelegenheden die zich in de afgelopen vijf jaar hebben voorgedaan.

Het voor de algemene directie van de onderneming bestemde verslag van de verificateur bevat:

1. de vastgestelde overtredingen van de verordening;

2. de technische tekortkomingen in de milieu-analyse- of -audit-methode of in enig ander relevant procédé;

3. de punten waarop het verslag niet met het analyse- of audit-verslag overeenstemt;

4. de punten waarop het verslag niet met het voorstel voor een milieuverklaring overeenstemt alsmede de bijzonderheden van de wijzigingen of toevoegingen die in de milieuverklaring zouden moeten worden aangebracht.

De volgende gevallen kunnen zich voordoen:

a) Het milieubeschermingssysteem, de bij het opstellen van de verklaring gevolgde audit- en de andere relevante methoden worden adequaat bevonden; de verklaring wordt accuraat bevonden, heeft een voldoende draagwijdte en voldoet aan de voorschriften van het „Eco-audit"-systeem: de verificateur valideert de verklaring en certificeert dat deze een waar en onvertekend beeld van de aan de werkzaamheden op de locatie verbonden milieu-aspecten geeft.

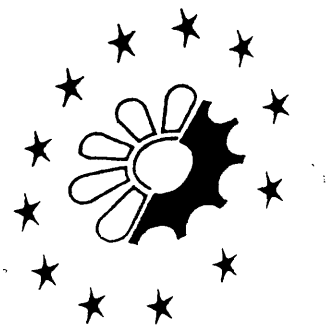
b) Het milieubeschermingssysteem en de audit- en de andere relevante methoden worden adequaat bevonden, maar de verklaring dient te worden gewijzigd, respectievelijk aangevuld: de verificateur bespreekt de nodig geoordeelde wijzigingen met de bedrijfsleiding en valideert de verklaring eerst nadat de gewenste wijzigingen, respectievelijk aanvullingen, door het bedrijf in de verklaring zijn aangebracht.

c) Het milieubeschermingssysteem en de audit- en/of de andere relevante methoden worden inadequaat bevonden: de verificateur doet de bedrijfsleiding passende aanbevelingen over de noodzakelijk geoordeelde verbeteringen en valideert de verklaring eerst nadat de tekortkomingen zijn gecorrigeerd, de methoden, indien nodig, opnieuw zijn toegepast en de verklaring dienovereenkomstig is herzien.

BIJLAGE III

Het „Eco-audit"-logo

„Eco-audit" is een communautair systeem voor de evaluatie en verbetering van de resultaten van milieubewust handelen op industriële produktielocaties.

Het bovenstaande logo wordt gebuikt in combinatie met één van de volgende vermeldingen, al naar gelang van het geval:

— Al onze produktielocaties in de Gemeenschap nemen deel aan het „Eco-audit"-systeem.

— Al onze produktielocaties in (naam van de Lid-Staat van de Gemeenschap) nemen deel aan het „Eco-audit"-systeem.

— De volgende produktielocaties van onze onderneming nemen deel aan het „Eco-audit"-systeem.

BIJLAGE IV

Bij de indiening van de eerste milieuverklaring aan de bevoegde organisaties te verstrekken gegevens

1. Identificatie van het bedrijf

2. Identificatie en ligging van de locatie

3. Beknopte beschrijving van de op de locatie verrichte werkzaamheden

   (in voorkomend geval verwijzen naar bijgevoegde documenten)

4. Naam en adres van de erkende milieuverificateur die de bijgevoegde verklaring heeft gevalideerd

5. Uiterste termijn voor de indiening van de eerstvolgende gevalideerde milieuverklaring

Bij de verklaring dienen te worden gevoegd:

a) een beknopte beschrijving van het milieubeschermingsinstrumentarium;

b) een beschrijving van het voor de locatie opgestelde audit-programma;

c) de gevalideerde voorafgaande milieuverklaring.